

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 17

leden 2007

OBSAH

Na slovíčko s Milanem a Lenkou

/2-5

OAZA - „PSA“

Asistenti ve Frýdlantu - PSA v listopadu /6-7

Předvánoční setkání asistentů služby OASA již popáté!!! /8

Jak jsme byli vylosováni pro AUDIT /9

Standardy

Návaznost na další zdroje /10

Respit

Posezení s Magdou /11-12

Integrace

Jak zvládat v rodině péči o dítě s těžkým postižením... /13

Srdečně zveme všechny maminky!!! /14

Otevíráme půjčovnu pomůcek!!! /14

Knihovna PROJEKTU INTEGRACE nabízí... /15

Rodinný průvodce

Za lano /16

V listopadu jsme opět tahali ZA LANO /17-18

Setkání z cyklu „Kukátko“ v listopadu /18

„Kukátko“ v prosinci /19

Okénko pro děti /19

Klub Brána

Víkendová dobrodružství v Bráně /20

Mikulášské nocování v Bráně /21

Štědrý večer nanečisto /22-23

Hymna Brány /23

Co s volným časem

Zveme vás do Brány /24

Ples Centra pro rodinu /24

Milí čtenáři, prohlížeči i listovači - zvláště noví,

na tomto místě pro vás přinášíme základní návod pro lepší orientaci v terénu :

Co je to CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI ?

Je to občanské sdružení založené skupinou nadšenců v roce 1993, které vytváří a zajišťuje řadu projektů a aktivit na podporu rodin - jmenujme například Manželská setkání, Škola partnerství, Klub AMOS, Víkendy pro ženy, Víkendy pro muže, projekt VÝZVA aj. Toto občanské sdružení je velmi úzce provázáno s Centrem pro rodinu ostravsko-opavského biskupství.

O co usiluje projekt VÝZVA ?

O celkovou podporu rodin, které pečují o své dítě (svého člena) s těžkým zdravotním postižením. O narovnání vztahů, o návrat k přirozeným rolím rodičů, o nadlehčení veliké fyzické i psychické zátěže rodiny.

Proč název VÝZVA ?

Postižení těchto dětí je velikou výzvou pro nás i pro své okolí. Je výzvou k zastavení, k zamyšlení, k pomoci, bez níž se tyto děti neobejdou.

Odkdy VÝZVA ?

Oficiálně od ledna 2002, ale tomu přecházelo několik let, kdy to kvasilo, zrálo, bublalo...

A co vlastně VÝZVA nabízí ?

VÝZVA dnes nabízí čtyři provázané služby - **OASA** - soustředěná každodenní osobní asistence (jeden asistent k jednomu klientovi až osm hodin denně), **RESPIT** - občasná úlevová osobní asistence (studenti brigádníci, většinou stabilně pro konkrétní rodinu např. jeden den v týdnu), **BRÁNA** - integrační klub (klubová činnost, boccia, výlety atd.) a nejnověji **Rodinný průvodce** (poradenství, podpora, zázemí pro individuální nebo společné sdílení problémů).

Proč k nám pokaždé v úvodu promlouvá nějaký Milan s Lenkou ?

Protože si tohle všechno vymysleli, rozdýchali a snaží se to řídit. Kontakt na ně je na zadní straně zpravodaje. Jsou to rodiče sedmi dětí, z nichž syn Jirka má kvadrupastickou formu dětské mozkové obrny.

Proč a proč a proč ?

Klidně posílejte další vlastní zvědavé otázky na jednu z mejlových adres uvedených na poslední straně.

Vážené a milé čtenářky, čtenáři a čtenářčata,

Tak jsme spolu vědouce či nevědouce, chtě či nechtě, rádi či neradi vstoupili do 7. (či 8 ?) roku třetího tisíciletí, do 6.roku fungování VÝZVY, do již 4. roku života Zpravodaje VÝZVA, do 15. roku samostatné České republiky a do 1. (kojeneckého) roku života Zákona o sociálních službách. A zdá se, že tohle nejmenší výročí nás teď nejvíce zajímá.

Nejdříve ale dovolu,te, abychom vám všem popřáli požehnaný a pokojný rok 2007, ve kterém vám žádný zákon, ať už legislativní či fyzikální, nezkaží náladu a když náhodou ano, tak ne nadlouho.

Tak co ten zákon ?

Je tady. Je dobře, že je tady. Poprvé je tady zákon, který spoustu věcí kolem sociálních služeb konečně pojmenovává, zakotvuje, řeší, který se zabývá kvalitou služeb, profesionalitou poskytovatelů atd..

Co nám ale rozhodně neřeší, je, kde vzít peníze na rozšíření či alespoň udržení služeb osobní asistence (zkrátka, aby byla služba pro rodiny dostupná), která státní instituce má platit (nebo alespoň přispívat) na osobní asistenci jako prostředek ke vzdělávání ve školách, jak se může rodina s dítětem s těžkým postižením cítit „integrovane“, jak zajistit důstojné sociální zajištění pečující osobě, jak přežít přístup některých sociálních pracovníků (nebo úředníků?) a možná i zákonodárců, kteří v pečující vyčerpané milující mamince vidí toho, kdo chce vyždímat státní rozpočet pro své blaho, a neřeší spoustu dalších drobných otázek.

Naopak vytváří několik nových mýtů, které jsou prezentovány médií, politiky, úředníky i občany (všude patří některými).

Mýtus č.1 - rodiče dostanou 9 tisíc a za ně si nakoupí služby dle libosti

Není to pravda. Tentýž rodič zároveň (v drtivé většině případů) přijde o 5 400,- příspěvku při péči o osobu blízkou, přičemž všechny služby radikálně zdražily, takže reálná kupní síla rodin vlastně klesla. Za oněch nově získaných 3 600,-Kč si tak například koupí 2 hodiny osobní asistence denně ($3\ 600 : 21 \text{ prac.dní} : 85 \text{ Kč hodinová sazba}$) a nic víc.

Navíc zbylá část příspěvku na péči se započte do příjmu (oproti všem předchozím úřednickým ujištěním) a tudíž ohrozí příspěvek na živobytí dle zákona o pomoci v hmotné nouzi, který nahrazuje zákon o sociální potřebnosti - což se týká povětšinou maminek samoživitelek a dalších nejpotřebnějších rodin. Zákonodárce (či možná spíše tvůrce metodiky) zde chce zřejmě zabránit „divokému zbohatnutí těch nejpotřebnějších“. Naštěstí to neohrozí sociální příspěvek a jiné dávky státní sociální podpory.

Mýtus č.2 - všichni poskytovatelé služeb si budou rovni

Není to pravda. Jak by mohla být, když o rozdělení dotací rozhodují úředníci, jejichž hlavním zájmem je, aby nepadla velká zařízení se spoustou klientů a spoustou zaměstnanců (což by teprve byla sociální bouře), která spolknou (nepočítal jsem to, ale mým odhadem) asi 90 % dotačních prostředků. A ty drobky, co zbudou, se rozdělí mezi poskytovatele terénních služeb, jejichž případný pád nebude tak vidět a slyšet. Omlouvám se zde úředníkům, jejichž práce vychází z jiných a lepších kritérií, ale naše zkušenost z jistých institucí je takováto. Navíc rozdělení dotací nevychází z místní potřebnosti služeb, z kvality služeb, z rozvoje služeb, z efektivnosti služeb, neboť od jisté výše úřadu již není na tyto „detaily“ vidět.

Mýtus č.3 - uživatelé si budou moci vybrat z konkurence služeb

Není to pravda. Jak mohou vznikat nové terénní služby, které uživatelé hledají a staré služby se rozvíjet, když platí (nebo neplatí) mýtus č.2 ?

Mýtus č.4 - maminky si za 9 tisíc koupí služby a půjdou do práce, čímž si vyřeší existenční problémy a zároveň problémy své izolace a seberealizace

Není to pravda.

Tak za první - za 3 600,-Kč (což je 9 000 - 5 400, viz. Mýtus č.1) si žádnou osmihodinovou službu nekoupí, ostatně ani těch 9 tisíc by na to nestačilo. Na osmihodinovou službu při max.sazbě 85,-Kč by rodiče potřebovali měsíčně 14 280,-Kč (85 x 8 hodin x 21 dní). Dotace, tak jak byly rozděleny, poskytovatele jednoznačně tlačí do této maximální sazby.

Za druhé - jen výjimečně silný rodinný mechanismus (fungující manžel, fyzicky zdatní prarodiče a sourozenci atd.) zvládne přechod pečující maminky do práce, neboť děti s těžkým postižením jsou častěji nemocné, velmi často jezdí na různá vyšetření a kontroly, jsou hospitalizovány při různých operacích, jezdí do lázní s doprovodem, mají mnoho specifických potřeb péče apod. A který zaměstnavatel by tohle všechno toleroval. A co teprve maminky bez rodinného zázemí...

Za třetí - maminka po 10 a více létech každodenní péče nemůže jen tak na něčí pokyn nastoupit do práce. Potřebuje získat odvalu, sebevědomí, dostatečnou oporu, fungující službu, možná rekvalifikaci atd.. Naše služba Rodinný průvodce s těmito věcmi pracuje, ale z pohledu vyšších úřadů si žádnou ministerskou dotaci nezasloužila.

Podobných mýtů je jistě více a šíří se rychle s podporou státních úředníků. Naší snahou je poukazovat na tyto mýty, jejich omyly a příčiny a přispět k nápravě situace.

Milí rodiče, doufám, že jsem vás nevyděsil, vy to asi znáte. Není to pláč nad rozlitym mlékem, ale snaha, aby se o různých souvislostech více vědělo a přemýšlelo.

A jak jsme na tom s cenami služeb u nás ve VÝZVĚ ?

OASA – soustředěná osobní asistence

- cena roku 2006 byla paušálně 1 800,- měsíčně při osmihodinové asistenci
- cena roku 2007 vychází ze základní sazby 50,-Kč za hodinu (max.85,-Kč)
 - bonusem za osmihodinovou službu jsme se dostali na paušál 7 200,-
 - při prokázání sociálního příplatku zlevněná sazba 5 500,- měsíčně
 - při menším počtu hodin hodinová sazba roste dle tabulky

Nutno říci, že tyto podmínky jsme vytvořili v polovině prosince s platností pouze na leden 2007, neboť výši ministerské dotace jsme se dozvěděli 29.12. a výši městské se dozvíme asi v únoru. Pak uvidíme.

RESPIT – odlehčovací služba

- cena roku 2006 byla 20,-Kč za hodinu
- cena roku 2007 je 70,-Kč za hodinu
 - při určité kombinaci s osobní asistencí (nejen OASA) je 50,-Kč za hodinu
 - ze stejných důvodů jako u OASY je tato cena zatím stanovena do 31.3.2007

BRÁNA – integrační klub

Stejně jako vloni je bezplatná, navíc jako sociálně aktivizační služba je podle zákona povinně bezplatná.

RODINNÝ PRŮVODCE

Stejně jako vloni bezplatně, navíc jako sociální poradenství je to podle zákona služba povinně bezplatná

Asistenti ve Frýdlantu – PSA v listopadu

Poslední úterý v listopadu jsme se opět sešli ve Frýdlantě nad Ostravicí na PSA. Ač po úspěšném auditu by se očekávala uvolněná a radostná nálada, opak byl pravdou. V příštím roce čekají všechny sociální služby obrovské změny. Nový sociální zákon má vstoupit v platnost už 1.1.2007, ale je kolem něho ještě spousta nejasností. Hodně asistentů netuší, jestli budou mít po novém roce ještě práci. Tak z těchto důvodů se naše předposlední setkání v tomto roce neneslo v uvolněném a přátelském duchu, jak bychom čekali. Jolana se s námi podělila o radost z úspěšné inspekce a poděkovala všem asistentům za jejich dobrou práci. Protože nás ten den čekaly dvě přednášky, soustředili jsme se hned po příjezdu paní primářky Robenkové z dětského stacionáře v Porubě na vzdělávání.

Paní primářka přednášku pojala jako besedu a to nás budilo k činnosti. Nemyslím, že jsme třeba běhali, nebo něco podobného, ale otázky se na paní primářku jen sypaly. Všechny se týkaly DMO (dětská mozková obrna), se kterou se většina asistentů už setkala. Paní primářka nám vysvětlila kdy dochází ke vzniku DMO, kdy se rozpozná a jak je možné dítěti pomoci. Vzhledem k tomu, že DMO je nemoc permanentní a neprogresivní, péče o takto nemocné dítě je celoživotní. Na pomoc rodičům je v Ostravě právě stacionář, ve kterém paní primářka pracuje. Zajišťují pro děti denní pobyty – školku, a tým specialistů se snaží dětem jejich nemoc ulehčit. Jedná se např. o fyzioterapeuty, ergoterapeuta, dětský neurolog, ortoped.

Po vstřebaných informacích byl už čas na oběd, který pro nás nachystala Lenka s Veronikou v kuchyni a tentokrát opět tedy nebyl segedinský guláš, ale těstoviny se zeleninou. Proč? To tajemství si nechám pro sebe. Po obědě přijela druhá přednášející. Byla to vedoucí Ranné péče v Ostravě Petra Doležalová. Tato přednáška byla zaměřena na zraková postižení, kterými se v Rané péči zabývají. Služba se věnuje dětem se zrakovým postižením do sedmi let. Poté nás Petra seznámila s nově popsanou diagnózou - kortikální poškození zraku. Asistenti i Petru potrápili svými dotazy, naštěstí jí to nevadilo, ba naopak, byla potěšena zájmem. Nakonec nám předala kontakty na sebe a Ranou péči, a pak se už rozloučila.

Po krátké přestávce jsme se s Jolanou věnovali „technickým záležitostem“, asistenti dostali pozvánky pro rodiče na schůzku rodičů, a pro sebe na příští PSA, které už ale vůbec nebude pracovní, ale ryze vánoční a přátelské. Jak stálo v pozvánce na vánoční PSA - nenechte se zblbnout mytím oken a užívejte si v klidu adventní čas (to je ale z Milanovy hlavy, ne z mojí). Po Novém roce nashledanou.

Kateřina Šebestová

Předvánoční setkání asistentů služby OASA již popáté!!!

V pátek 15. 12. 2006 jsme se sešli k milému nepracovnímu předvánočnímu setkání s osobními asistenty služby OASA již popáté. A protože tahle služba existuje od ledna 2002, oslavili jsme tak i 5.výročí naší společné práce na díle jménem VÝZVA.

A tak jsme nejdříve děkovali. A že bylo za co děkovat ! Za těmi pěti lety je skryta spousta práce, energie, osobního nasazení a obětí mnoha lidí. Od těch, kteří to vymysleli a rozdýchali, přes ty, kteří pomohli vytvořit podmínky a zázemí pro život VÝZVY, kteří nás podporovali, kteří převzali filosofii i zodpovědnost a na vedoucích místech všech služeb odvádí velký kus práce, až ke každému konkrétnímu asistentovi, který rok, dva nebo i skoro pět let pracuje pro své klienty a pro dobré jméno VÝZVY.

A taky jsme děkovali Honzovi Zajíčkovi za to, že se velkou měrou zasadil o zalepení velké díry v našem rozpočtu a tak jsme měli co jíst i o Vánocích. A tak pro jistotu ještě jednou, díky všem, zvláště těm, kterým jsme nemohli poděkovat osobně, všem, kteří pracují, pomáhají, podporují, posílají peníze, kteří se modlí a myslí na nás. Moc si vaší práce a podpory vážíme.

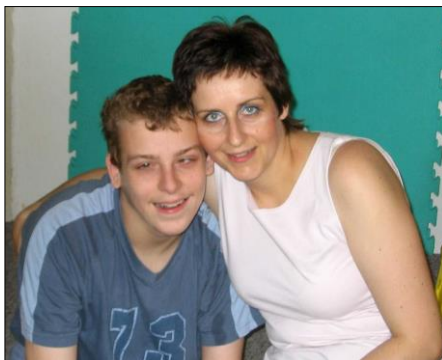

Mimochodem, setkání to bylo moc příjemné, měli jsme plná břicha, byli jsme kulturně vyžiti, popovídali jsme si nejen o práci, povzbudili jsme se, popřáli si vše nejlepší do nového roku a navíc všichni vyhráli dárek v tombole, takže co chtít více!

Milan Svojanovský

Jak jsme byli vylosováni pro AUDIT

Uživatelé asistenční služby OÁZA jistě vědí o auditu, který proběhl ve dnech 22-23.11.2006 v Centru pro rodinu a sociální péči. V rámci kontroly služby OÁZA byly náhodně vylosovány a osloveny dvě rodiny uživatelů, u kterých se provádělo šetření doma.

K našemu překvapení jsme jednou z rodin byli my, což nám vesele oznámila Jolanka Goluchová ráno 22.11. Téhož dne se k nám dostavila paní auditorka z Prahy. Sice jsme nevěděli co nás čeká, ale šli jsme do toho a nakonec vše dobře dopadlo. Velice podrobné, skoro 2-hodiny trvající povídání a dotazy na poskytování asistence absolvoval jak náš 16-ti letý syn Honzík, tak i já - mamina. Nakonec ještě proklepali naší asistentku, aby získali i názory zaměstnance - asistenta. Myslím, že paní auditorka odcházela spokojena a plná dojmů.

Takže milí rodiče, až budete příště jakákoli kontrola a naši poskytovatelé Vás osloví, nebraňte se a nebojte se! Přispějete tak k dobrému jménu služby OÁZA a tím pomůžete sobě i našim dětem. S přáním krásných svátků spokojení uživatelé.

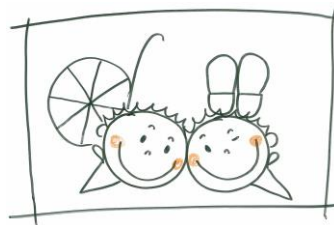
Honzík a Jana Urbánkovi

*Ptá se letuška v letadle: „Není mezi cestujícími lékaři?“
Jeden z cestujících se postaví a jde do pilotní kabiny.
Za chvíli vyjde a ptá se: „Není mezi cestujícími piloti?“*

Návaznost na další zdroje

STANDARD Č 8: Zařízení aktivně podporuje uživatele ve využívání běžných služeb, které jsou v daném místě veřejné. Dále zařízení podporuje ve využívání vlastních přirozených sítí, jako je rodina, přátelé a snaží se předejít jeho návyku na sociální službu. V případě potřeby umožňuje využívání dalších sociálních služeb.

Tento standard je skoro jako krédo naší služby(OASA), protože jako jeden z důvodů, proč tato služba vznikla, bylo umožnit co nejsamostatnější život dětí a mladých lidí s těžkým zdravotním postižením v jejich přirozeném prostředí. Tím, že mají zajištěnou osobní asistenci mohou být uživatelé naší služby integrováni do běžných školských zařízení, mohou navštěvovat zájmové kroužky, hudební školy, sportovní oddíl a sportovní akce. Vazby s rodinou a ostatními institucemi zůstávají uživatelům naší služby zachovány, protože se jedná o osobní asistenci v jejich přirozeném prostředí.

Uživatel nebo jeho zákonný zástupce si určuje sám, které zařízení, školu, lékaře, instituce apod. chce navštěvovat a osobní asistent jeho přání vždy respektuje. V případě konfliktu v rodině je osobní asistent neutrální a je vázán mlčenlivostí. O svém chování v rodině jsou asistenti poučeni v Etickém kodexu projektu Výzva a v Zásadách profesionálního chování osobního asistenta.

S odborníky spolupracuje naše organizace hlavně v oblasti proškolení osobních asistentů. Zveme lektory, kteří školí osobní asistenty v oblastech, které potřebují ke své práci. Každý osobní asistent i uživatel služby může podat návrh na téma školení.

Posezení s Magdou

Jednoho krásného dne jsem si jako vždy přišla pro Majdu do práce. Všechno bylo jako obvykle a já se těšila, jak večer přijdu domů a budu mít konečně padla.

Po cestě k Magdě domů jsme se zakecali a to takovým způsobem, že jsme nakonec skončily v nevábné - dejme tomu - „restauraci“. Našli jsme si místečko hodně daleko od místních štamgastů a dali si pití. Majda tentokrát nahradila své mléčné koktejly jednou (možná dvěma) skleničkou alkoholu a i přesto, že toto malé množství vydržela pocucávat asi tak čtyři až pět hodin, nevycházela jsem z údivu, protože každý kdo alespoň trochu Majdalenku zná, moc dobře ví, že většinou nepožívá nic v čem není čokoláda, šlehačka nebo cokoliv sladkého a nechutně kalorického. Já jsem trapně posrkávala jednu sodovku za druhou a v duchu jsem se připravovala odhánět od „chudáčka“ Majdinky všechny otrapy, kteří by se k nám přiblížili - později jsem zjistila, že tohle byl jen jeden z mnoha omylů tohoto večera.

Asi po hodince si nás začali štamgasti všímat. Jakmile zaregistrovali i Magdin vozík, začali k nám jeden po druhém chodit. Jako první se k nám dovrávorala jedna slečna. Sedla si k nám aniž by ji někdo přizval, chvílku na nás hleděla a pak se zeptala komu patří ten vozík. V tu chvíli jsem si nebyla úplně jistá, jestli by nebylo lepší odejít, ale Majda (těžký extrovert) pohotově zareagovala ve stylu - „můj a co jako?“ No než jsem se stačila vzpamatovat, už jsme s onou dotyčnou slečnou seděli u jednoho stolu v družné náladě a ona mlela a mlela a při každém třetím slovu Magdu objímala a opakovala jak ji má ráda a jak je jí strašně sympatická a bla, bla, bla.... Později se k nám přidal i nějaký dědula a ten zase pro změnu pouštěl Majdě v jugeboxu jednu písničku za druhou se slovy „co chceš pustit myško malá? Jen si řekni.“

No co si budeme vykládat - „myška malá“ si samozřejmě řekla, a tak jsme měli i kulturní vložku a Majda si také zabékala.... Mezitím se nám naše spolusedící slečna svěřovala se svým životním příběhem a povídala o svém bývalém příteli, který je také vozíčkář a o těžkém rozchodu, o tom jak ho měla a stále má ráda a také o svém současném příteli, který žárlí, a tudíž nemá rád lidi na vozíku. Tento přítel seděl kousek od nás u baru, ale dlouho to nevydržel a přišel za námi. Majda ho s úsměvem přizvala ke stolu se slovy „ty prý nemáš rád vozíčkáře, tak to se se mnou musíš napít.“ V tu chvíli se mi zdálo, že ten mladý muž je tááááákhle malinký a on jen pípnul něco jakože to není vůbec pravda a začal Majdě horentně vysvětlovat, jak to vlastně je. Asi do patnácti minut už jí kupoval pití a pořád opakoval jak je to super holka. Mezitím do mě z jedné strany klavírovala ta slečna a z druhé strany mi poklepával na rameno dědula. Když už to vypadalo, že mi tím klepáním na rameno způsobí modřinu, zachránila mě bodyguardka Magda a se slovy - „hele, nešahej mi na moji asistentku!“ - se na něj bojovně zašklebila. Abych pravdu řekla, v tu chvíli jsem si nebyla jistá, kdo komu vlastně asistuje.

Jak jsem již výše zmínila, domů jsem šli po nějakých čtyřech možná pěti hodinách a můžu jen konstatovat, že nás skoro nepustili. S Majdalenkou se loučili jako kdyby umírala a dokonce i dostala zákaz cokoliv si platit, a to právě od onoho dotyčného, který vlastně původně vozíčkáře rád neměl. Na rozloučenou Majdě ještě dědula pustil písničku a odcházeli jsme odsud jako největší „kingové.“

Myslím, že toho večera byli štamgasti jedné malé hospůdky v Hrabůvce osvětlení a že už ani jeden z nich nebude tvrdit, že nemá rád vozíčkáře - ba naopak.....☺

Bronislava Janečková

Jak zvládat v rodině péči o dítě se zdravotním postižením a přesto zůstat sama sebou

Zdravím všechny maminky, které, stejně jako já, pečují o dítě s postižením. Jsem maminkou skoro tříleté Adélky a teď na podzim jsem se zúčastnila jednoho skvělého semináře, o kterém bych vám ráda napsala pár řádek.

Po pravdě řečeno, když jsem na tenhle seminář šla, příliš jsem netušila, co od něj můžu očekávat a mým hlavním hnacím motorem byla zvědavost - a vyplatilo se. Kromě moc milé atmosféry, výborného občerstvení a příjemných kolegyněk-maminek mě čekala i řada užitečných informací a rad k daným tématům a musím přiznat, že jsem se také dozvěděla i něco nového o sobě samé.

Jak napovídá sám název semináře „Jak zvládat v rodině péči o dítě se zdravotním postižením a přesto zůstat sama sebou“, šlo v něm hlavně o nás - maminky. To ale neznamená, že jsme na semináři o našich ratolestech vůbec nemluvili, jen jsme se zaměřili především na nepřeberné množství činností, které kolem našich drobečků musíme zvládnout. Jestli máte také pocit, že je toho na vás příliš a že den má přece jen 24 hodin, nabízí vám tento seminář pomocnou ruku ve stanovení si svých možností a hranic, zmapování všech důležitých činností, možnosti delegování těchto činností a v neposlední řadě v umění komunikovat.

Pokud si myslíte, že by toto setkání mohlo být právě pro vás přínosné, neváhejte - na jaře se bude seminář opakovat a já si ho dovolím vřele doporučit.

A co říci závěrem? No, možná byste teď čekali, že vám napíšu, co konkrétně mi tento seminář dal. Já to ale neudělám a napíšu vám, co mi naopak vzal. Vzal mi jednu tíživou výčitku, totiž pocit, že nejsem dost dobrá, pokud nezvládnou a nestihnou všechno na 100%, perfektně a sama a už vím, že je naprosto v pořádku myslet kromě dětí a rodiny i sama na sebe. ☺

Srdečně zveme všechny maminky!!!

Poslední kolo semináře „Jak zvládat v rodině péči o dítě se zdravotním postižením a přesto zůstat sama sebou“ proběhne koncem měsíce února a začátkem března. Ve čtyřech na sebe navazujících setkáních máte možnost načerpat nové poznatky a užitečné zkušenosti jak propojit péči o Vaše dítě s plnohodnotným rodinným životem.

Dopoledne strávená na jednotlivých setkáních Vám přinesou především čas pro sebe samou, možnost změnit některé věci, které vám nevyhovují, srovnat si své priority a také se odreagovat a navázat kontakty s jinými rodiči. Posílíte-li svou roli maminky a ženy, uvidíte, že do Vašeho života vpluje zase trochu víc radosti a vnitřní pohody!

Přesné termíny budou upřesněny během měsíce ledna, podrobnější informace získáte na tel. 774 244 256, Pavla Hodinová. Přijďte, jste vítány! Těšíme se na Vás!

Otevíráme půjčovnu pomůcek!!!

V lednu zahájila svou činnost půjčovna rehabilitačních, kompenzačních a didaktických pomůcek. Vyberte si v aktuální nabídce na www.prorodiny.cz v sekci PROJEKT INTEGRACE. Rezervujte si pomůcky mailem nebo telefonicky - cpr.prokopova@doo.cz, 774 244 081. Pořizování pomůcek stále probíhá, dnešní nabídka není konečná.

Knihovna PROJEKTU INTEGRACE nabízí...

Jak se žije dětem s postižením - Helena Chvátalová

Kniha je psaná formou rozhovorů s rodiči dětí s postižením i s dětmi samotnými. Rozhovory se týkají tří okruhů problémů, s kterými se musejí rodiny zabývat. Prvním problémem je vyrovnání se se skutečností, že narozené dítě je jiné, než byly představy rodičů a cesta k přijetí dítěte. Druhým problémem jsou otázky týkající se vzdělávání dětí. A třetím zajištění budoucího života dítěte s těžkým postižením. Rodiče se svěřují se svými pocity, starostmi i s obavami z budoucnosti.

Kniha je určena rodičům, přátelům dětí s postižením i široké veřejnosti, protože dává nahlédnout do neobyčejného života obyčejných lidí.

Portál, 184 stran

Učíme se správně mluvit - Zuzana Beranová

Kniha informuje rodiče o úskalích vývoje dětské řeči a napovídá, jak k jednotlivým projevům přistupovat. Popisuje dechová, hlasová, artikulační cvičení a hry jako prevenci nesprávné výslovnosti. Vysvětluje nácvik vyslovování jednotlivých hlásek, slov i vět a doplňuje je o říkanky. V posledních dvou kapitolách dává do souvislosti rozvoj řečových dovedností a motoriky a tyto informace podporuje říkankami a malovanými hrami. Jejich propojováním tak vytváříme předpoklady pro úspěšné zvládnutí čtení a psaní.

Publikace přináší celou řadu námětů a inspirativních her pro malé i starší děti, kterým správná výslovnost dělá problémy. Knihu je proto potřeba aktivně využívat a neustále s její pomocí pracovat.

Grada, 104 stran

Za lano

První listopadový víkend jsme se sešli k společnému zatáhnutí „Za Lano“. Pro většinu rodičů bylo největším impulsem k účasti na této schůzce získat více informací k novému zákonu o sociálních službách. Očekávali, že se od paní poslankyně Páralové dozvědí odpovědi na všechny své otázky. Hlavně jak bude prakticky vypadat zavádění tohoto zákona do našich životů.

Chtěla bych předeslat, že paní Páralová nepřijela jen proto, aby nám podala odpovědi k našim otázkám. Ona sama chtěla mezi nás přijít, aby nás lépe poznala a přímo slyšela jaké starosti prožíváme s našimi dětmi s postižením. Má zájem společně s námi hledat cestu, jak lépe utvářet zákony a působit na legislativu. Za toto jsem jí osobně moc vděčná. Víím, že tyto informace předává svým kolegům v parlamentu a určitě bude při každém hlasování myslet i na nás. Myslím si, že je málo takových politiků, kteří mají opravdový zájem o věc.

Určitě jsme všichni napjatí, co nám nový zákon přinese. Ať už jsme rodiče dětí s postižením, ať jsme sami postižení, nebo zaměstnanci v sociálních službách, všichni cítíme velikou nejistotu a strach, co nás od nového roku čeká. Myslím, že všichni máme právo být naštvaní na politiky, které to vůbec nezajímá a hlasují o věcech, pro nás zcela zbytečných. Ale opravdu neházejme je do stejného pytle.

Stále víc obdivuji rodiče, kteří se na „Za Lano“ přes chumelenici, dopravní kalamity a chronicky nedostatek času sešli. Ale nejen, že se sešli, v pracovních skupinách vymysleli spoustu dalších podnětů kam může „Za Lano“ směřovat a měli chuť pro naši společnou věc něco dělat. Vám všem velký obdiv a DÍK.

Jana Veronika Kreilingerová

V listopadu jsme opět tahali ZA LANO

V sobotu 4.listopadu 2006 jsme již potřetí spolu s dalšími téměř čtyřiceti rodiči ze sedmi krajů tahali ZA LANO. Neboli jsme diskutovali nad tím, co přináší nový zákon i se žhavými informacemi od naší spřízněné poslankyně Poslanecké sněmovny paní Aleny Páralové, která opět neváhala obětovat nám svůj volný den.

A hlavně jsme vymýšleli a diskutovali konkrétní návrhy, co a hlavně jak by se mělo v jednotlivých oblastech života rodin s dětmi s těžkým postižením změnit.

Z našeho setkání také vzniklo společné prohlášení, které apeluje na nejvyšší odpovědná místa v otázce nevyřešeného financování osobní asistence - často jako nutné cesty ke vzdělání. (celý text prohlášení najdete na stránkách www.prorodiny.cz pod odkazem ZA LANO) Výsledkem totiž je, že rodiče si „nenápadně“ velmi draze platí bezplatnou školní docházku svého dítěte. Prohlášení jsme poslali poštou přímo na pana premiéra, ministra MPSV, ministra MŠMT, předsedu Poslanecké sněmovny, předsedu Senátu, předsedy sociálních a také školských výborů obou sněmoven. A dále e-mailem všem poslancům a senátorům.

A jaká byla reakce politiků ?

Odpovědí bylo pomálu, pochopení nevalné.

Úřad vlády, sekretariát předsedy Senátu, Výbor pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu, náměstek ministra práce a sociálních věcí odpověděly víceméně formálně.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy odpovědělo ve známém duchu, že vše je již vlastně vyřešeno, případně to máme řešit s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Poslanecký klub komunistů odpověděl krátce propagačně, ale aspoň odpověděl.

A tak jediná zasvěcená konkrétní odpověď přišla od **paní senátorky Ing.arch.Daniely Filipiové**, která slíbila, že se bude našimi připomínkami zabývat a že nás pozve na chystaný seminář, který upozorní na problémy zákona. Paní senátorce také touto cestou moc děkujeme za pochopení a vstřícnost.

Tuto nabídnutou spolupráci chceme určitě rozvíjet. Další instancí, kterou navrhovali účastníci setkání ZA LANO je Úřad ombudsmana. O tom třeba přiště.

Milan Svojanovský

Setkání z cyklu „Kukátko“ v listopadu

Dne 21.listopadu jsme ve spolupráci s projektem integrace pozvali na naše společné setkání s rodiči tři firmy vyrábějící kompenzační pomůcky. Konkrétně to byla firma Otto Bock, Repo Rousínov a firma CSO Ostrava. Firmy prezentovaly pomůcky, které rodiče v předběžném dotazníku nejvíce zaujaly.

Po krátkém představení firem a jejich výrobků, měli rodiče možnost získat informace ke konkrétním dotazům. To bylo pro rodiče velmi zajímavé, sešlo se jich 14 a všichni si našli pro své dítě nějakou vhodnou pomůcku. Ti z rodičů kteří si dítě přivezli s sebou měli možnost pomůcky přímo na místě vyzkoušet popřípadě individuálně přizpůsobit.

Jana Veronika Kreilingerová

„Kukátko“ v prosinci

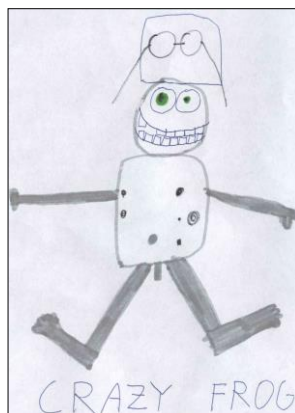
Poslední setkání letošního roku proběhlo 12. prosince na téma „Asertivní jednání jako pomocník při řešení těžkých životních situací“ s paní psycholožkou Kateřinou Ožanovou.

Toto téma přilákalo pět maminek a dokonce tři tatínky. Celé setkání proběhlo ve velmi příjemné atmosféře, kde rodiče nejen naslouchali, ale také se aktivně zapojovali do diskuse a sami si na praktických cvičeních vyzkoušeli, jak se může správně asertivně jednat. Závěrem setkání se rozproutila debata, kde si rodiče navzájem vyměnili zkušenosti a příjemně si popovídali.

Pro děti byli v klubovně zajištěni dobrovolní asistenti se zábavnými a zajímavými činnostmi. Tak i děti strávili příjemně dopoledne plné her.

Okénko pro děti

Pro náš Zpravodaj nakreslil Honzík Klement. Děkujeme.

Víkendová dobrodružství v Bráně

Nocování v Bráně proběhlo již několikrát, ale mě se v říjnu poprvé podařilo se jej zúčastnit. Musím říct, že to bylo super. Sešlo se nás v Bráně opravdu hodně a to jak z řad dobrovolníků, tak také z řad klientů. Toto naše setkání nemělo jen charakter zábavný, ale zároveň tak trošku vzdělávací. Abych byla přesná, našim

úkolem bylo seznámit se společně s možnostmi cestování hromadnými dopravními prostředky, naučit se orientaci v jízdních řádech zkrátka a dobře věnovat se všemu co souvisí s cestováním a hlavně najít spoj, který nás i s vozíky zítra odveze na Černou louku, na výstavu miniatur významných světových památek. Tomu všemu však předcházela pravidelný páteční trénink BOCCII v tělocvičně Biskupského gymnázia a potom hurá zpět do naší Bráňácké klubovny abychom společně strávili příjemný večer.

A příjemný opravdu byl. Plný her, smíchu sladkostí, a dobré nálady. Hru, kterou si pro nás připravil Martin se nám přes veškeré úsilí všech zúčastněných nepodařilo dotáhnout do konce, ale o zábavu v průběhu jejího řešení nebyla nouze. Zhruba okolo desáté hodiny večerní jsme v prostoru klubovny rozložili naše spacáky a pustili si film, v průběhu něž někteří z nás včetně mě usnuli slastným spánkem.

V sobotu ráno jsme se společně nasídali a vyrazili na tramvaj, jenž měla dopravit do cíle naší cesty, již zmíněného MINI UNI. Náladu nám nezkazilo ani nepříliš příznivé počasí ani fakt, že na tramvaj museli naši dobrovolníci s námi vozíčkáři běžet. Už samotná cesta tramvají byla pro spoustu z nás zážitkem. A co teprve když jsme se ocitli na místě, kde má člověk možnost na poměrně malém prostoru vidět zmenšeniny všech významných světových památek. Obdivovali jsme šikovnost lidí, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na vzniku této aspoň podle mě skvělé výstavy. Fotili jsme jak zběsilí. Domů jsme se vrátili mírně promrzlí, ale bohatší o kulturní zážitek.

Magda Blažková

Mikulášské nocování v Bráně

Začátkem prosince jsme se po tréninku Boccii opět sešli v Bráně. Toto naše setkání sebou neslo hned několik úkolů, pro nás i pro dobrovolníky. Jednak jsme si měli popovídat o tom jaké služby nám nabízí pošta. Co a jak zde můžeme odesílat a podobně. Taky jsme zde vyráběli různé druhy vánočních

přání z papíru přírodních materiálů a vlny. Za pomoci dobrovolníků jsme připravili vlastnoručně vyrobená přáníčka k odeslání do domovů našich nejbližších. Potom nám dobrovolníci nachystali večeři. Společně jsme se najedli a pak na nás všechny čekalo překvapení v podobě návštěvy MIKULÁŠE ČERTA A ANDÍLKA.

Těchto úloh se bravurně zhostili naši dobrovolníci. Pavel, Verča a Jana. Za písničky a básničky každý z nás dostal malý balíček. Pak jsme hráli oblíbené dostihy a polštářovou válku. Před spaním jsme si pustili rodinnou komedii Dvanáct do tuctu a pak už se po uši zakutali do spacáků a spali a spali. Jako ti broučci.

Ráno jsme se vydrželi dlouho válet v pelíškách a dokonce jsme si od Janičky nechali přinést snídaní až do postelí. Nakonec jsme přece jen přemohli vlastní lenost, převlékli se do plavek, sbalili si své věci, naskákali do aut a vyrazili vstříc vodním radovánkám.

Na bazéně jsme si to fakt užili a do sytosti se vyblbli. Nevadila nám ani studená voda a nepříliš bezbariérový bazén. Vydrželi jsme se čvachtat déle než hodinu. Bylo to strašně fajn, když pro dobrovolníky asi dost náročné. Za jejich ochotu každému z nich nejen za sebe moc děkuji. Tato akce byla ještě něčím strašně fajn, a to tím že mezi nás zavítala spousta nových tváří z řad klientů i dobrovolníků. To mě vždycky zahřeje u srdíčka neboť to je známka toho že se lidem v Bráně líbí.

Magda Blažková

Štědrý večer nanečisto

Krátce před Štědrým dnem jsme se v Bráně sešli, abychom trošku s předstihem oslavili Vánoce Bráňáckém kruhu. Za sebe chci říci, že to bylo setkání, které mě skutečně chytlo za srdce. Martin a náš nový kolega David nádherně vyzdobili klubovnu, do jejího rohu postavili stromeček na stolech hořely svíčky a na stolech byli talíře s cukrovím, které samy upekly holky na prosincové dámské jízdě. Dýchala na mě vánoční atmosféra. Když jsme se odpoledne v poměrně hojném počtu sešli ponořili jsme se do výroby dekoračních svícňů. Popustili jsme uzdu fantazii. Všem se nám podařilo. No, jsme prostě šikovní.

Pak už jsme se přestěhovali do již zmíněné vánočně vyzdobené klubovny, kde jsme si nejprve za klávesového doprovodu pana Drozda, který se ochotně a profesionálně stará o chod našich PC. Pan Drozd se ukázal být nejen počítačovým profíkem, ale taky skvělým muzikantem a pohodovým človíčkem. Kytarový doprovod obstarala paní Urbánková, maminka jednoho z návštěvníků Brány Honzy. Odpoledne jsme si zpříjemnili vánočním AZ kvízem, který si pro nás připravil náš skvělý, bohužel bývalý kolega Martin. Loučení s Martinem a děkování mu za jeho spolupráci s námi bylo jediným trošičku bolestivým, ale na druhou stranu dojemným a krásným bodem programu. Během vtipného AZ kvízu jsme se nejen pobavili a zasmáli ale dověděli jsme se spoustu věcí se kterými jsou spjatý vánoční svátky. Každý z nás našel pod Bráňáckým stromečkem malý dáreček v podobě CD s fotkami Bránou pořádaných akcí, přáníčka a zdobeného perníčku.

Svůj dárek každý dostal poté, co správně odpověděl na otázku, kterou si v AZ kvízu vylosoval. Došlo i na některé vánoční tradice. Pouštěli jsme po vodě lodičky, a místo oliva lili vosk. Celým prostorem se nesly vánoční koledy i jiné naše oblíbené songy, které si v Bráně zpíváme.

Jsem moc ráda, nejsem se celý uplynulý rok mohla účastnit Braňáckých akcí, trávit čas ve vaší společnosti, bavit se s vámi a smát, nalézt ve vás, kteří mezi nás chodíte nové přátelé a získávat nové zážitky. Už teď se moc těším na všechno co nás společně v roce 2007 čeká, i na všechny nové tváře, kterým se v tomto roce naše Brána otevře.

Magda Blažková

Hymna Brány

Je tu čtvrtek, Brána přišla
Všichni jsou tu a já taky
Máme se tu bezvadně
Rádi se tu smějeme

Máme tady kamarády
Nikdo není bez nálady
Lenka si to upeče
Čas nám rychle uteče

Když mi doma už je smutno
Na Výzvu si hned vzpomenu
Čtvrtku dočkat se nemůžu
Do Brány hned uteču

Zveme vás do Brány

1. února v 18:00 POPELKA v podání Víti Marčíka v klubu Templ na Stodolní ulici.
2. února 16:00 ODPOLEDNE HER A KVÍZŮ s Pelíškem - ve středisku VÝZVA na Syllabově 19
3. února od 9:00 NÁCVIK tanečků na ples :o)), kdo máte zájem ozvěte se.
10. února DOPOLEDNÍ HOLČIČÍ ŠPITÁNÍ - od 9:00 ve středisku VÝZVA
10. února PLES CPR od 19:00 ve Staré Bělé
15. února ČAJOVNA pro mladé ve středisku VÝZVA od 16:00
16. února 13:30-15:30 trénink BOCCII v tělocvičně biskupského gymnázia
17. února PLES v 19:30, Dům farnosti Ostrava - Poruba, cena 80,- Kč - po tel domluvě
22. února SCHŮZKA DOBROVOLNÍKŮ ve středisku VÝZVA od 16:00

Ples Centra pro rodinu

Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava si vás dovoluje pozvat **10.2. 2007 v 19.00 hod. na KLASICKÝ PLES** - opět tak trochu v country stylu. Ples se uskuteční ve Staré Bělé v sále Katolického domu. Country oblečení vítáno, není podmínkou. Výtěžek z plesu bude věnován na činnost pořádající organizace. Cena vstupenek: předprodej 100 Kč, na místě 120 Kč **Předprodej vstupenek:** Telepace, Kostelní nám. 2, Ostrava, rezervace na tel. č.: 596 125 881

Činnost projektu VÝZVA v letech 2006 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Biskupství ostravsko-opavské
Úřady práce

Nadace Eurotel
NROS/ČT, sbírkový projekt „Pomozte dětem!“
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu

K2 Atmitec s.r.o.
MTA Ostrava, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.
Calumite
PREMIE Ostrava, s.r.o.
IGB Holding
Jiří Babka
GMP MIX, a.s.
Thermes s.r.o.
Pharmos a.s.
Ing. Leo Chříbek
ha-vel internet, s.r.o.
ha-vel family, s.r.o.
Factory collection
Restaurace Eucalyptus

Rodiny : p. Matula, Řehořkovi, Praisovi, Kaňkovi, p. Gottfried, Hodečkovi,
Kolouchovi, Kunčarovi, Davidovi, Pastorovi, p. Hurníková, Ramíkovi

..... **místo pro Vás nebo Vaši firmu !!!**

Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Neprošlo jazykovou úpravou. Kresby - Dana Skřičková. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: zuchnický@prorodiny.cz

vyšlo 1. 1. 2007

uzávěrka příštího čísla 15. 2.

2007

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@doo.cz, www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: KB Ostrava,

č.ú.: 27-2497860207/0100 specifický symbol 111

Realizátoři projektu

Lenka a Milan Svojanovští

Sedliště 378, PSČ 739 36

tel : 558 658 412

mobil: 777 100 327

e-mail: cprvyzva@doo.cz

